

Plzeňská diecéze

Slavnostní diecézní synoda (7. ledna 2024)

Diecézní synoda je slavnost radosti. Je to společné hnutí vedené Duchem svatým. Diecézní synoda je zvláštní církevní okamžik, kdy se celá diecéze shromažďuje se vzájemnou láskou a postupuje společně jako živá rodina, aby oslavila svou víru v Krista. Pod vedením biskupa jako duchovního otce a průvodce se kněží, řeholníci a laici, Boží lid, spojují v jedno tělo, v živou církev:

- ve víře, naději a lásce;
- aby oslavili dar víry a lásky;
- děkovali Bohu za dar víry;
- společně se modlili a naslouchali Duchu svatému;
- naslouchali jeden druhému;
- četli Boží slovo a společně o něm rozjímali a přemýšleli;
- vyhodnotili, do jaké míry se živá víra upevnila v životě každého člena diecéze;
- poznali a uznali minulé chyby;
- odčinovali minulé chyby a prosili Boha o odpuštění;
- zjistili, do jaké míry se všichni zapojují, a objevili ty, kteří ustoupili do pozadí;
- uvědomili si, co chybělo;
- udělali inventuru a zhodnotili pastorační zdroje: lidské, materiální a duchovní;
- vytvořili společný pastorační plán do budoucna a zjistili, jak vnímat budoucnost s nadějí.

Synoda je oslavou radosti a veselí, je to živá a vzrušující událost, ale také zahrnuje spoustu práce, bádání a diskusí. Je to příležitost, kdy se v radostné a duchovní harmonii setkávají emoce a rozum. Je to zvláštní škola učení.

První jeruzalémský koncil byl první formou synody, kde Petr shromáždil apoštoly (včetně Pavla), aby společně jednali. Panovala zde jednota záměrů a Petr jako Kristův náměstek byl symbolem této jednoty.

Dnes slavíme Kristův křest. Připomíná nám to náš křest. Kristův křest měl v jeho životě a díle zásadní význam: znamenal začátek jeho mesiášského poslání. Bylo to jeho mesiášské pomazání.

Nám křest otevírá dveře k dalším svátostem. Stejně jako událost Zjevení Páně je i Kristův křest projevem jeho identity.

Skrze křest získáváme křesťanskou identitu. Na synodě tuto jedinečnou identitu oslavujeme, zkoumáme a objevujeme její význam, vydáváme o ní svědectví a sdílíme ji s ostatními.

Při Kristově křtu se zjevila Nejsvětější Trojice: z nebe zazněl hlas Boha Otce, sám Kristus byl pokřtěn, Duch svatý na něj sestoupil v podobě holubice.

Tento trinitární rozměr je různými způsoby přítomen i v průběhu synody.

Byl slyšet Otcův hlas, který říkal: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte“.

V Matoušově evangeliu 3,16-17 totiž čteme: «Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“»

Hlas Otce byl jasným znamením uznání. Ježíš, jako Syn, je plným zjevením Otce. Na synodě nám Otec během naslouchání opět zjevuje totožnost svého Syna. A Duch svatý sestupuje mezi nás jako holubice.

Kristus nepotřeboval křest. Jan mu to dokonce připomněl. On však trval na svém. Skrze křest totiž Kristus vede ke svému Otci, spojuje se s naší lidskou přirozeností a činí z nás adoptivní Boží děti.

Křest smývá hříchy. Ve svém křtu nám Kristus ukazuje cestu k odpuštění hříchů. Voda na sebe bere symboliku očištění i nového života.

Proto dnes, když začínáme toto zvláštní synodální hnutí a zkušenost, přemýšlejme o svém křtu. Byl to pro nás intenzivní začátek křesťanského života.

Jak daleko jsme jako křesťané došli? Oceňují nekřesťané naši identitu a chválí naši dobrotu, nebo námi opovrhují jako pokrytci?

Snažíme se denně ztotožňovat s Kristem a jeho církví?

Jaká očekávání máme od nadcházející diecézní synody?

O jaké duchovní a náboženské novinky se hodláme podělit s ostatními?

Pokřtění nyní patří Kristu a mají stejné dědictví jako Kristus. Ztotožňujeme se s tímto vědomím?

Mnoho lidí potřebuje duchovní útěchu, oživení a povzbuzení od křesťanů. Je naše místní církve připravena těmto potřebám vyjít vstříc?

Jít společně znamená také kráčet nocí, po obtížných a náročných cestách, možná klopat přes nepochopení a bolest. Jak bude naše synoda řešit tyto skutečnosti v kontextu Kristovy křestní výzvy?

Krása a radost z křesťanství prostupují životy mnoha lidí, které známe. Jak můžeme tuto krásu a radost umocnit?

Modleme se, aby nás v nadcházejících měsících při společných modlitbách a úvahách vedla síla Ducha svatého. Pán nám i vám jistě během této synody otevře cestu ke svatosti.

Kéž Bůh žehná našim záměrům a plánům a kéž je vždy uprostřed nás, skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Dobrořečme Pánu. Bohu díky.